

Pismo Sodobnosti

Spoštovani tovariš Ciril Zlobec!

Pošiljam vam zapis, ki sem ga sicer namenil časniku Delo. Nekaj dni sem čakal, in ker prispevek ni izšel v sobotni prilogi ne 5. januarja in ne 12. januarja, sem telefoniral v uredništvo. Tam so mi ljubeznivo povedali, da imajo uredniške pomisleke. Narave in vsebine teh pomislekov sicer nisem mogel dognati, čutil pa sem uredniško prošnjo, naj prispevek umaknem, kot se to v novinarskem žargonu reče. In ker nimam časa in ne volje, da bi svojo pravico našel na sodišču, sem sporočil uredništvu, naj mi vrnejo zapisek. Vrnili so mi ga z ljubeznivim spremnim pismom. Ker pa sem prepričan, da je tema mojega zapiska aktualna, predlagam, da ga objavite v Sodobnosti kot signum temporis, ki nam razodeva duhovne in moralne stiske slovenskih časnikarjev. Upam pa, da mi simpatična dr. Aleksandra Kornhauser ne bo zamerila, ker sem tako vztrajen, saj je znanstvenica in dobro ve, da je v naravo znanstvenega razmišljanja in iskanja tudi apriori vključena — polemika.

Lep pozdrav
Bojan Štih

Lj. 24. januarja 1985.

ŠE ENKRAT O TEM, KAKO NISO SAMO NA UNIVERZI PAMETNI LJUDJE

(Trinajst ugovorov)

Spoštovani tovariš urednik! Prav rad berem vaš časnik. Še posebno zategadelj, ker se na straneh vašega časnika pojavlja čedalje večje število prispevkov čedalje večjega števila časnikark in sodelavk. Kaj kmalu se boste upravičeno imenovali »Delo — Velika Jana«. A ne pišem zaradi prihodnjega vašega imena, pač pa se oglašam zaradi prispevka Aleksandre Kornhauser NISO SAMO NA UNIVERZI PAMETNI LJUDJE. (Delo, 22. decembra 1984). Je v njenem sestavku nekaj misli, o katerih menim, da terjajo pojasnila in vprašanja.

Prvič: »ZAVZEMALA SEM SE — IN SE ŠE — ZA ENAKOPRAVEN DOSTOP DO ZNANJA ZA VSE MLADE LJUDI. TO PA POMENI ENAKOPRAVNO SPOŠTOVANJE VSEH POKLICEV IN ODPIRANJE MOŽNOSTI UČENCU VSAKE USMERITVE, DA SE PREBIJE NA UNIVERZO. POUДАРЈAM: PREBIJE!« Glagol PREBITI SE ni primeren, če ga izgovorimo v zvezi z univerzo. Zakaj bi se morali v mirnem času in v demokratičnih okoliščinah študentje PREBIJATI NA UNIVERZO? Saj nismo več v sovražnem obroču, da bi se morali prebiti iz njega, razen seveda, če je usmerjeno šolstvo tak »sovražnikov obroč« iz katerega se moramo z junaškim bojem prebiti na svobodna tla univerze?

Drugič: Nato berem: »ZAKAJ NE BI ŠE MI RAZVILI SISTEM PREVERJANJA VSTOPNEGA ZNANJA, KOT GA IMA VEČINA DOBRIH UNIVERZ NA SVETU? TAM JIH PRAV MALO BRIGA,